

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/22/2025
Identifikačné číslo spisu:	6119378501
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6119378501.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s. r. o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovaným 1/ U. U., narodenému J., 2/ U. U., narodenej J., obaja bytom K., obaja zast. JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o., Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, o zaplatenie 3.000 eur s prisl., vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 9Csp/190/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. marca 2024 sp. zn. 2CoCsp/1/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný 1/ a 2/ m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

- Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 1. októbra 2019 platobný rozkaz sp. zn. 30Up/1221/2019, voči ktorému podali žalovaní 1/ a 2/ v zákonnej lehote odpor (č. l. 213 a nasl. spisu). Následne Okresný súd Banská Bystrica vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k odporu žalovaných a zároveň, aby navrhol pokračovať v konaní voči žalovaným na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“). Právny zástupca žalobcu následne vo vyjadrení k odporu (č. l. 228 a nasl. spisu) z 5. novembra 2019 navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP. V nadväznosti na uvedené Okresný súd Banská Bystrica postúpil spor Okresnému súdu Trebišov ako súdu príslušnému na konanie podľa CSP.
- Okresný súd Trebišov (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom (prvým v poradí) z 3. decembra 2021 č. k. 9Csp/190/2019-371 výrokom I. žalobu zamietol; výrokom II. žalovaným proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 21. marca 2023 č. k. 2CoCsp/28/2022-427 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pretože v skutkových okolnostiach prípadu boli závery súdu prvej inštancie predčasné.
- Okresný súd rozsudkom (druhým v poradí) zo 4. októbra 2023 č. k. 9Csp/190/2019-507 výrokom I. žalobu zamietol; výrokom II. žalovaným proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4.1. VEC právne posúdil podľa § 39, § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 525 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“), § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“), § 9 ods. 2 písm. y), § 11 ods. 1 písm. b), § 17 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“).

4.2. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 22. marca 2017, žalovaným doručené dňa 30. marca 2017, vyhodnotil okresný súd ako písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, nakoľko z tohto zákonného ustanovenia nevyplýva, aby postupca, t. j. banka, bol povinný pred postúpením pohľadávky dlžníka, to znamená žalovaných, na možnosť postúpenia osobitne upozorniť. Podľa citovaného ustanovenia banka môže postúpiť svoju pohľadávku, ak je napriek písomnej výzve banky jej klient/dlžník nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Námietku žalovaných ohľadom nepreukázania doručovania výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo 7. februára 2017 mal súd preto za neopodstatnenú, lebo žalovaní boli zákonným spôsobom vyzvaní oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 22. marca 2017, ktoré im bolo doručené dňa 30. marca 2017, a teda žalovaní mali objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom doručovanej výzvy postupcu - banky. Na podporu uvedeného v súvislosti s doručovaním hmotnoprávných úkonov súd poukázal na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v rozsudku sp. zn. 5Cdo/36/2020 (podobne uznesenie sp. zn. 7Cdo/191/2021). Zároveň však súd konštatoval, že v danom prípade nedošlo k platnému zosplateniu celého úveru, keď neboli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Súd argumentoval, že pôvodný veriteľ úver nezosplatnil včas, keďže ho zosplatnil až dňa 22. marca 2017, a to bez ohľadu na tvrdenia žalobcu, ktorý tvrdí, že úver bol zosplatnený ku dňu 20. marca 2017. Ak žalobca, resp. jeho právny predchodca, zosplatnil úver ku dňu 22. marca 2017, mohol tak za splnenia všetkých zákonných podmienok urobiť len pre splátku splatnú dňa 20. januára 2017, ktorú žalovaní neuhradili a zároveň uplynula 3-mesačná lehota v súlade s § 53 ods. 9 OZ. Najskôr tak mohol úver zosplatniť 21. marca 2017 a najneskôr 19. apríla 2017. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu, ktorý tvrdil, že žalovaní počas celého konania nerozporovali, že im výzvy boli riadne doručované, a preto má ísť o nesporné skutkové tvrdenie, súd poukázal na vyjadrenie žalovaných z 19. decembra 2019, kde žalovaní namietali, že im výzva zo 7. februára 2017 nebola doručená.

4.3. Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcu v konaní dospel k záveru, že v posudzovanej veci podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaných na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 ZoB neboli splnené, lebo právny predchodca žalobcu neplatne zosplatnil úver, pričom pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle účinného znenia ZoSÚ bolo možné postúpiť len pohľadávku splatnú v celosti. Konštatoval preto, že nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovaným na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Z uvedeného vyvodil, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdenej aktívnej legitimácie v tomto súdnom konaní a žalobu zamietol.

4.4. S námietkou žalobcu, že vec bola rozhodnutá platobným rozkazom v upomínacom konaní, preto tu existuje prekážka rozhodutej veci, sa súd prvej inštancie vysporiadal odkazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) sp. zn. III. ÚS 269/2022 z 12. januára 2023, v ktorom sa zaoberal obdobnou situáciou ako v posudzovanej veci - v prípade podaného dovolania stranou sporu elektronickou formou došlo k elektronickému podpisu tohto dokladu a doručeniu dovolania elektronickou formou so zaručeným elektronickým podpisom advokátskeho koncipienta právneho zástupcu strany bez poverenia na zastúpenie pri úkone podľa § 16 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní a ústavný súd v ňom vyvrátil právny názor najvyššieho súdu, na ktorý poukazoval žalobca.

4.5. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP.

5. Krajský súd na odvolanie žalobcu rozsudkom z 21. marca 2024 č. k. 2CoCsp/1/2024-572 potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny rozsudok okresného súdu (prvý výrok) a žalovaným priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (druhý výrok).

5.1. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a jeho predchádzajúceho procesného postupu v rozsahu odvolacích námietok dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody neboli preukázané. Konštatoval, že súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľným spôsobom zdôvodnil svoj postup, jeho úvahy a z nich vyplývajúce závery sú logické a vnútorne komplexné, uviedol dostatočné a relevantné, správne dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, a to po stránke skutkovej, aj právnej. Odvolací súd vzhľadom na presvedčivé, vyčerpávajúce a

zákonu zodpovedajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie sa s týmto v plnom rozsahu stotožnil, odkázal naň, a preto ho nezopakoval v odôvodnení svojho rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

5.2. Podľa krajského súdu podstatou odvolania žalobcu je polemika so spôsobom, ako súd vyhodnotil jeho tvrdenia o prekážke veci rozhodnutej pre absenciu podpisu advokáta žalovaných na odpore vydanom upomínacím súdom. Argumentácia žalobcu odkazom na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4Ndc/10/2022 je irelevantná a prekonaná nielen vzhľadom na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 269/2022, ktorý je podľa názoru odvolacieho súdu podporne použiteľný aj v posudzovanej veci, ale aj na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/63/2023. Postup súdu pri vyhodnocovaní týchto námietok žalobcu bol korektný, náležite sa tvrdeniami žalobcu zaoberal a správne ich aj vyhodnotil a takisto záver, ktorý z nich vyvodil, je správny.

5.3. Odvolací súd doplnil, že v zmysle aktuálneho uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/63/2023, vychádzajúc zo znenia § 28 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente, pokiaľ bolo elektronické podanie realizované osobou, ktorá bola na podanie a podpísanie tohto podania splnomocnená oprávnením na prístup a disponovanie podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 1 zákona o e-Governmente je tak splnomocnením na prístup a dispozíciu s elektronickou schránkou, ktoré zahŕňa aj právo zástupcu na prijímanie, podpisovanie, odosielanie správ, príp. na iné úkony, ktoré spadajú do pojmu disponovať s elektronickou schránkou. S poukazom na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 269/2022 vyvodil ďalej záver, že v danom čase splnomocnenie udelené advokátke JUDr. Márii Kostolnej elektronicky prostredníctvom funkcie portálu slovensko.sk na účely vstupu a disponovania s elektronickou schránkou advokáta pokrývalo aj úkon podpísania elektronickej správy kvalifikovaným elektronickým podpisom, podpísania odvolania kvalifikovaným elektronickým podpisom a úkon ich odoslania súdu.

5.4. Vydanie poverenia na prijímanie, podpisovanie a autorizovanie podaní pre JUDr. Máriu Kostolnú predstavuje súčasť oprávnení disponovať s elektronickou schránkou, a teda aj možnosť odosielať a podpisovať podania. Podanie a podpísanie odporu osobou oprávnenou podľa splnomocnenia na prístup a disponovanie podľa § 13 ods. 4 zákona o e-Governmente je riadne realizované elektronické podanie. Oprávnenie vydané 1. februára 2021 podľa § 23 ods. 4 je splnomocnením na prístup a dispozíciu s elektronickou schránkou, ktoré zahŕňa aj právo na prijímanie, podpisovanie a odosielanie správ, prípadne iné úkony spadajúce pod pojem disponovanie s elektronickou schránkou.

5.5. Na základe uvedených skutočností odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie námietku žalobcu týkajúcu sa prekážky veci rozhodnutej nepovažoval za dôvodnú. Konštatoval, že odpor proti platobnému rozkazu bol podaný oprávnenou osobou a platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, v konaní boli splnené procesné podmienky a nebolo porušené právo na spravodlivý proces.

5.6. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil poukazom na § 420 písm. d) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

6.1. Podľa názoru žalobcu neboli splnené procesné podmienky pre vydanie (akéhokoľvek) rozhodnutia vo veci zo strany okresného súdu a krajského súdu, a to z dôvodu, že odpor voči platobnému rozkazu nebol podaný oprávnenou osobou. Zo spisu vyplýva, že JUDr. Peter Váchan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, poveril JUDr. Máriu Kostolnú, nar. J., advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 224 578, aby v jeho mene prijímala, podávala a autorizovala všetky podania v jeho elektronickej schránke bez obmedzenia, najmä na čítanie záznamov na úložisku a vykonávanie zápisov záznamov do úložiska. Uviedol, že ak by sme aj prijali záver, že konanie mohlo pokračovať (platobný rozkaz by nenadobudol právoplatnosť), mal byť podľa názoru žalobcu odpor žalovaného odmietnutý z dôvodu, že ho podala neoprávnená osoba. Žalobca zastáva názor, že na základe poverenia nesmie JUDr. Mária Kostolná konať za osobu, ktorej patrí elektronická schránka - môže napríklad podanie podať (kliknúť na tlačidlo odoslať podanie) - avšak podanie samotné musí byť už predtým podpísané oprávnenou osobou (advokátom oprávneným konať za túto advokátsku kanceláriu prípadne advokáta - v tomto prípade JUDr. Petra Váchana). Žalobca preto opätovne uvádza, že odpor proti platobnému rozkazu nebol elektronicke podpísaný JUDr. Petrom Vachanom, ale podpísala ho JUDr. Mária Kostolná. Súčasťou podaného odporu proti platobnému rozkazu bolo poverenie, tzn. JUDr. Mária Kostolná konala v mene JUDr. Petra Váchana, pričom odpor proti platobnému rozkazu podpisovala svojím KEP-om - a to len na základe Poverenia, ktoré ju oprávňovalo na prístup do elektronickej schránky JUDr. Petra Váchana, pričom JUDr. Mária Kostolná nepriložila žiadne

substitučné splnomocnenie ani žiadne iné plnomocenstvo, ktoré by jej dovoľovalo konať za túto advokátsku kanceláriu. Podľa názoru žalobcu osobe s úplným prístupom k elektronickej schránke automaticky nevzniká oprávnenie zastupovať majiteľa schránky a autorizovať jeho podanie svojím vlastným KEP-om ako splnomocnenca schránky. Technická možnosť autorizácie podania v schránke, ktorá jej nepatrí sa automaticky nerovná možnosti konať v mene majiteľa schránky.

6.2. Dovolateľ poukazuje na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Ndob/12/2020 z 26. augusta 2020, 4Ndc/10/2022 z 27. októbra 2022, 4Ndc/5/2022 z 27. apríla 2022, 7Ndc/54/2023 z 29. novembra 2023 uviedol, že sa nestotožňuje s nálezom ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023, na ktorý poukázal odvolací súd. Žalobca má za to, že krajský súd uvedený nález vyložil a aplikoval nesprávne, nakoľko predmetný nález hovorí o prípade, keď bolo podanie odoslané advokátskym koncipientom zo schránky advokáta, avšak podanie bolo opatrené kvalifikovaným elektronickým podpisom advokátskeho koncipienta. Advokátsky koncipient mal v danom prípade prístup do elektronickej schránky advokáta na základe splnomocnenia, ktoré mu advokát udelil na prácu s elektronickou schránkou.

6.3. Existuje v podstate neprerušená a konštantná prax dovolacieho súdu v obdobnej (priam identickej) právnej otázke ohľadom Poverenia udeleného JUDr. Márii Kostolnej, kedy dovolací súd zastal rovnaký názor na vec ako žalobca. Žalobca v obdobnej právnej otázke poukazuje aj na rozhodnutia iných vyšších súdnych autorít, ktoré na právnu otázku zastali relevantne odôvodnený a zároveň diametrálne odlišný právny záver ako krajský súd v predmetnej veci, a to: - uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoCsp/43/2023 z 3. októbra 2023, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 22CoCsp/14/2023 z 27. marca 2024, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoCsp/3/2023 z 28. augusta 2023, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoCsp/41/2022 z 28. apríla 2023, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoCsp/39/2021 z 30. novembra 2021, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoCsp/56/2022 z 30. novembra 2022, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/34/2022 z 24. novembra 2022, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoCsp/22/2021 z 26. augusta 2022, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/23/2022 z 26. augusta 2022, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8CoCsp/30/2021 z 21. apríla 2022.

6.4. Žalobca žiada, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a 2 CSP), alebo aby dovolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že konanie zastaví s ohľadom na prekážku právoplatne rozhodnutej veci (§ 449 ods. 3 CSP) a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Žalovaní 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcu poukazujúc na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/63/2023 uviedli, že žalobcom vymedzené dovolacie dôvody nie sú dané. Žalovaní navrhli, aby najvyšší súd dovolanie odmietol a priznal žalovaným nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala advokátom zastúpená (§ 429 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a pričom dospel k záveru, že dovolanie ako neprípustné treba odmietnuť. Odôvodnenie uvedeného záveru je uvedené v nasledujúcich bodoch.

9. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (pozri sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

10. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritorným rozhodnutím predstavujúcim res iudicata), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už

právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namieste je tu skôr reštriktívny výklad (pozri sp. zn. 3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

11. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 CSP (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky). Právna úprava odvolacieho konania obsiahnutá v CSP dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

13. V danom prípade je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu s poukazom aj na dovolací dôvod podľa § 420 písm. d) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

13.1. Ustanovenie § 420 písm. d) CSP dopadá na prípady, v ktorých súd rozhodol napriek tomu, že mu v tom bránila prekážka veci právoplatne rozhodnutej (§ 230 CSP) alebo prv začatého konania (§ 159 CSP).

14. Jednou z podmienok konania je právny princíp ne bis in idem (nie dvakrát o tej istej veci), prejednávaniu a rozhodnutiu veci nesmie brániť prekážka veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata). Prekážka právoplatne rozhodnutej veci znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. Táto prekážka nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejsť tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď sa začne opätovne konať o tom istom nároku alebo stave, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 230 CSP je vymedzená kritériom totožnosti osôb a totožnosti predmetu konania.

15. V posudzovanom spore dovolateľ odvodzoval opodstatnenosť svojej argumentácie v zmysle § 420 písm. d) CSP pre prekážku rozsúdenej veci (res iudicata), ktorú mal zakladať v upomínacom konaní vydaný (podľa dovolateľa právoplatný) platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Up/1221/2019 z 1. októbra 2019, voči ktorému žalovanými podaný odpor nebol podpísaný oprávnenou osobou (splnomocneným advokátom JUDr. Petrom Váchanom, ale podpísala ho JUDr. Mária Kostolná bez substitučného splnomocnenia, či iného plnomocenstva, oprávňujúceho ju na konanie za advokáta), preto z tohto dôvodu mal byť tento odpor odmietnutý (bližšie pozri bod 6.1. tohto rozhodnutia). Dovolací súd preto prioritne skúmal, či žalovanými podaný odpor nebol podaný, resp. podpísaný oprávnenou osobou.

16. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že v spore vydaný platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica z 1. októbra 2019 sp. zn. 30Up/1221/2019 (č. l. 203 spisu) bol doručovaný listinne žalovanej 2/, ktorá ho prevzala dňa 4. októbra 2019 (č. l. 211 spisu), aj žalovanému 1/, ktorý platobný rozkaz neprevzal v odbernej lehote (č. l. 212 spisu). Okresnému súdu Banská Bystrica bol dňa 9. októbra 2019 doručený proti platobnému rozkazu elektronicky formulárovo (č. l. 213 a nasl. spisu) odpor žalovaných prostredníctvom advokáta JUDr. Petra Váchana (plná moc žalovaného 1/ na č. l. 220 spisu a žalovanej 2/ na č. l. 182 spisu), ktorý odpor bol aj týmto splnomocneným advokátom JUDr. Petrom Váchanom podpísaný (viď výsledok overenia KEP). Súčasťou formulárového odporu bola príloha - Odpor žalovaných (č. l. 216 až 219 spisu) proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 1. októbra 2019 sp. zn. 30Up/1221/2019, napísaný na hlavičkovom papieri advokáta JUDr. Petra Váchana (...) podpísaný elektronicky. Z obsahu spisu nevyplýva dovolateľom tvrdená skutočnosť, že odpor bol podpísaný JUDr. Máriou Kostolnou.

16.1. Z obsahu spisu ďalej vyplynulo, že po podaní odporu žalovanými Okresný súd Banská Bystrica doručoval tento odpor žalobcovi prostredníctvom jeho advokáta (č. l. 225 spisu) a zároveň ho vyzval na vyjadrenie k tomuto odporu, a aby navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP (č. l. 225 a 226 spisu). Na výzvu reagoval advokát žalobcu tak, že navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP bez toho, aby spochybňoval podpísanie odporu oprávnenou osobou (č. l. 228 a nasl. spisu). Na základe uvedeného Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec na Okresný súd Trebišov, o čom upovedomil strany v konaní (č. l. 242 a nasl. spisu). Ďalej vo veci konal Okresný súd Trebišov (č. l. 247 a nasl.) a v odvolacom konaní Krajský

súd v Košiciach.

17. Podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní v znení účinnom ku dňu podania odporu (ďalej aj „ZoUK“) proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť. Ak sa odpor podáva elektronickými prostriedkami, musí byť podaný prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu.

17.1. Podľa § 12 ods. 1 až 4 ZoUK súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmietne odpor podaný a) neoprávnenou osobou, b) oneskorene, c) elektronickými prostriedkami inak ako podľa § 11 ods. 2, d) bez vecného odôvodnenia. O následkoch podľa odseku 1 musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený. Na účel zistenia skutočností podľa § 11 ods. 4 si súd pred rozhodnutím vyžiada súčinnosť príslušného orgánu. Proti uzneseniu o odmietnutí odporu je prípustná sťažnosť.

17.2. Podľa § 14 ods. 1 a 2 ZoUK odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril, a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie vecí podľa Civilného sporového poriadku. Márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní podľa odseku 1 sa konanie zastavuje. O náhrade trov konania rozhodne súd na návrh.

17.2.1. Podľa § 14 ods. 3 ZoUK ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Ak príslušným na jej prejednanie je súd podľa § 2, súd strany upovedomí o pokračovaní v konaní.

18. Vychádzajú z vyššie citovaných zákonných ustanovení ZoUK vo väzbe na obsah spisu dovolací súd uvádza, že v danom spore nemôže ísť o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, lebo platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Up/1221/2019 z 1. októbra 2019 bol na základe elektronicky podaného odporu žalovaných ich splnomocneným advokátom JUDr. Petrom Váchanom prostredníctvom na to určeného elektronického formulára aj autorizovaného podľa osobitného predpisu JUDr. Petrom Váchanom (č. l. 213 a nasl. spisu) a dispozičného úkonu žalobcu (č. l. 228 a nasl. spisu) ex lege zrušený.

18.1. Žalovaní voči vydanému platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 30Up/1221/2019 z 1. októbra 2019 podali prostredníctvom splnomocneného advokáta JUDr. Petra Váchana odpor (č. l. 213 a nasl. spisu), ním aj podpísaný (autorizovaný v súlade s § 11 ods. 1 a 2 ZoUK), preto nejde o podanie (podpísanie) odporu neoprávnenou osobou a už vôbec nie JUDr. Máriou Kostolnou tak, ako to tvrdil žalobca, ktoré tvrdenie je v rozpore s obsahom spisu. V danom spore odpor upomínacím súdom nebol odmietnutý postupom podľa § 12 ZoUK, preto platí, že podaním odporu sa platobný rozkaz ex lege zrušil (§ 11 ods. 1 ZoUK) a bolo ponechané na žalobcu a jeho dispozičný úkon, či bude súd v konaní pokračovať alebo sa konanie zastaví (§ 14 ods. 1 a 2 ZoUK), čo znamená, že ďalší procesný postup súdu v upomínacom konaní po podaní odporu, ktorý súd neodmietol, závisel od úkonu žalobcu. Ak žalobca na výzvu súdu podľa § 14 ods. 1 ZoUK v 15-dňovej lehote podá návrh na pokračovanie v konaní, platobný rozkaz je ex lege zrušený, konanie sa nezastavuje a účinky podania návrhu zostávajú zachované.

18.2. V danom spore po podaní odporu žalovanými, ktorý odpor upomínací súd neodmietol, na výzvu upomínacieho súdu žalobca jednoznačne prejavil vôľu pokračovať v konaní na súde príslušnom podľa CSP, dôsledkom čoho bolo zrušenie platobného rozkazu ex lege a nemožnosť jeho obnovenia, či zvrátenia tohto stavu. V tomto štádiu aj upomínacie konanie končilo a úlohou upomínacieho súdu ďalej bolo postupovať v zmysle § 14 ods. 3 ZoUK. Tým, že upomínací súd podaný odpor neodmietol, vyzval žalobcu na podanie návrhu na pokračovanie v konaní voči žalovaným, žalobca návrh na pokračovanie v konaní podal bez toho, aby namietal vady podaného odporu, platobný rozkaz sa ex lege zrušil a vzhľadom na túto skutočnosť ho nie je možné považovať za rozhodnutie, ktoré by zakladalo prekážku veci právoplatnej rozhodnutej (pozri napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5Ndc/21/2024, 5Ndc/23/2024, 1Ndc/23/2024, 5Ndc/16/2025, 1Cdo/18/2024, 1Cdo/102/2024).

19. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd uzatvára, že dovolateľ neopodstatnene uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. d) CSP, keďže v prejednávanom spore prekážka právoplatne rozhodnutej veci neexistovala a neexistuje, preto dovolací súd jeho dovolanie odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP (obdobne rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo104/2024).

20. Žalobca prípustnosť podaného dovolania vyvodil aj z nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, keď argumentoval v obdobnej (priam identickej) právnej otázke ohľadom Poverenia udeleného JUDr. Márii Kostolnej neprerušenou a konštantnou praxou dovolacieho súdu bez jej konkretizácie, poukazoval na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Ndob/12/2020, 4Ndc/10/2022, 4Ndc/5/2022, 7Ndc/54/202, aj na rozhodnutia iných vyšších súdnych autorít, a to Krajského súdu v Trnave, Krajského súdu v Nitre, Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Žiline (aj s uvedením sp. zn. a dátumov rozhodnutí týchto súdov, bližšie pozri bod 6.2. a 6.3. tohto rozhodnutia).

20.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

20.2. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

20.3. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a) CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

20.4. V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je dovolateľ povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu), od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (R 83/2018).

21. Dovolateľ v dovolaní poukázal na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Ndob/12/2020, 4Ndc/10/2022, 4Ndc/5/2022, 7Ndc/54/2023, ktoré riešia zásadne inú procesnú situáciu v inom štádiu konania, pričom majú pre strany sporu, resp. pre samotné konanie výrazne odlišný dôsledok, keď predmetné rozhodnutia nie sú meritórnymi rozhodnutiami dovolacieho súdu, ale po predmetných rozhodnutiach sa v daných veciach v konaní pokračovalo na príslušných súdoch nižšej inštancie. Najvyšší súd v týchto rozhodnutiach rozhodoval o príslušnosti ako nadriadený súd (nie dovolací) podľa § 43 ods. 2 CSP, nejde tak o rozhodnutia predstavujúce ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu.

22. Pokiaľ dovolateľ poukazoval na početnú rozhodovaciu prax krajských súdov dovolací súd uvádza, že v zmysle záverov najvyššieho súdu vyjadrených v rozhodnutí publikovanom ako judikát R 71/2018 patria do pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovaně vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutia krajských súdov nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu.

23. Dovolací súd dospel k záveru, že pokiaľ dovolateľ k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP uviedol, že v obdobnej (priam identickej) právnej otázke ohľadom Poverenia udeleného JUDr. Márii Kostolnej, nejde o vymedzenie konkrétnej právnej otázky zákonným spôsobom a zároveň z

argumentácie dovolateľa nie je možné žiadnu právnu otázku odvodiť, pretože dovolateľ len bez ďalšieho v rámci dovolania nesúhlasí a polemizuje s právnym názorom odvolacieho súdu ohľadom vyhodnotenia jeho námietky (ako nedôvodnej) pre prekážku rozhodnutej veci pre absenciu podpisu advokáta žalovaných na odpore vydanom na upomínacom súde, čo však nezodpovedá zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP a § 432 CSP. Navyše zo spisu ani nevyplyva konanie advokáta žalovaných prostredníctvom JUDr. Márie Kostolnej, resp. poverenie jej udelené, preto v tomto zmysle na neexistujúcej skutočnosti ani nie je možné formulovať právnu otázku relevantnú podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Argumentácia dovolateľa (body 6.1. a 6.3. tohto rozhodnutia) tak vyznieva len ako polemika, či prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, ale bez reálneho základu a opory v spise, čo nezodpovedá kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP a § 432 ods. 2 CSP.

24. Na základe uvedeného dovolací súd môže len konštatovať, že dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP nebol vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 v spojení s § 421 ods. 1 CSP, a to bez nastolenia konkrétnej právnej otázky zákonným spôsobom, ktorú nemožno špecifikovať ani širším výkladom. Dovolateľ síce formálne označil za dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ale podľa názoru dovolacieho súdu podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 písm. a) CSP neboli splnené, keď dovolateľ v dovolaní tento dovolací dôvod nevymedzil zákonným spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, absenciu čoho považuje CSP za dôvod pre odmietnutie dovolania pre neprípustnosť (§ 447 písm. f) CSP).

25. Zhrnúc vyššie uvedené dovolací súd uzatvára, že dovolanie dovolateľa v časti namietajúcej zmätočnosťnú vadu podľa § 420 písm. d) CSP ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP, v časti nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP je neprípustné podľa § 447 písm. f) CSP, preto dovolanie žalobcu ako celok odmietol.

26. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalovaných v dovolacom konaní (§ 255 ods. 1 CSP) tak, že priznal žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.